

lärd, är icke lärd. Intel under, icke underligt. Jag har ingen lust, ingen fruktan. — b) (substantiv) Ingen vet det bättre än han. Ingen rädder här. Det är ingen som vill. Ingen mer än han blef straffad. Vi fingo alls intel. Af intel blir intel. Ha intel att lefva af. Ett intel. Allt eller intel. Erkänna sitt intel. För intel, utan kostnad. Intel för intel, allting fordrar erkänsla, ersättning, godtgörelse, vederläggning. Han är ej arresterad för intel, ej utan skäl. Göra till intel, om intel, se Tillintetgöra, Omintetgöra. Blifva till intel, förvandlas till intel, upphöra att vara; äfv. ej lyckas, ej hafva framgång. Gå, blifva om intel, misslyckas, blifva utan framgång.

An m. *Ingen* hette i fornspråket *Eingin*, af *Eigi*, icke, och *Ein*, en.

INGENDERA, i'ng'ndé'ra ell. inng'ndé'ra, m. o. f. **INTEPDERA**, i'nttättdé'ra ell. inntättdé'ra, n. pron. a. o. s. sing. Hvarken den ene eller den andre, det ena eller det andra. *På ingendera sidan. I-s rätt bör förnärmas.*

An m. Ordet är sammansatt af *Ingen* och *Theira*, pron. genit. plur., således: ingen af dem.

INGENIÖR, innscheniö'r, m. 3. (fr. *Ingenieur*, af medeltidslat. *Ingenium*, krigsmaskin.) 1) Krigsbyggmästare. — 2) Fält- och landtmätare. — 3) Civil byggmästare.

INGENIÖRCORPS, innscheniö'r'kä'r, m. 3. Särskilt corps vid en armé, bestående af personer, som äro kunnige i krigsbyggnadskonsten med hvad dertill hörer.

INGENIÖS, innscheniö's, a. 2. (fr. *Ingenieur* af lat. *Ingenium*) Sinnrik, finflik.

INGENSTÄDES, i'ng'nstä'däss, adv. (af *Ingen* och *Stad*, ställe) 1) På intet ställe. *Det finnes i. I. ifrån*, från intet ställe. — 2) Till intet ställe. *Jag ämnar mig i.*

INGENTING, inng'nti'ngg o. i'ng'nting, pron. s. o. a. n. sing. indef. Icke något. *I. är bättre än ett godt samvete. I. ledsamt. Draga upp någon ifrån i.*, förhjelpa någon till lycka, anseende, ifrån att vara en ringa person. *Han är i.*, har ingen befatning, intet yrke. *Jag mins, då han var i.*, en ringa person. *Det är i. för honom*, det är för honom en lätt sak. *Blifva ond öfver i.*, utan orsak. (Fam.) *Som i.*, som om det vore ingenting, med mycken lätthet, t. ex.: *Det gör han som i.*; *det går som i.*

INGIFVA, v. a. 3. (böjes som *Gifva*) 1) Låta någon intaga, förtära. Brukas för denna betydelse endast om förgift och medikament. *I. en förgift. I. någon ett medikament.* Vanligare säges dock *Gifva i'n.* — 2) Inlemna till vederbörande myndighet, embetsverk, o. s. v. *I. en böneskrift till ministern.* — Äfv. *Gifva i'n.* — 3) Förestafva, föresäga någon, hvad han bör tala; säga, råda någon, huru han bör förhålla sig. *Man ingaf honom, hvad han skulle svara. Hvem har i-vit honom att svara så sturskt? I. någon mod.*, genom uppmuntrande ord göra någon modig. — Äfv. *Gifva i'n.* — 4) Omedelbarligen, genom öfversinlig inverkan, låta (tanke, beslut, idé o. s. v.) uppkomma, uppstå i ens själ. *Gud ingaf profeterna, hvad de skulle säga.* — 5) I och med födseln inplanta. *Naturen har i-vit dem hat till all falskhet.*

INGIFVANDE, n. 4. Handlingen, då man ingifver (i bem. 1. o. 2. af verbet *Ingifva*). *I. af förgift. Medikamenters i. En böneskrifts i.*

INGIFVELSE, f. 3. 1) Förestafvande, föresägande, intalande, inrådan. *Göra något på ens*

*i. Tala efter i. af andra. — 2) Omedelbar, öfversinlig inverkan på en människas själ, till följe hvaraf en tanke, en idé, ett beslut, o. s. v., der uppstår. *Gudomlig i. I. af Gud. Den onda andans i. Hafva, få i-r.* (Teol.) *Den helige andes i.*, dess särskilda inverkan på de heliga författarne i bibeln, hvarigenom han meddelade dem, hvad de skulle skriva. — 3) Hvad som ingifves eller blifvit en ingifvet. *En lycklig i. I. fig. mening säges äfv.: Snille's i-r.*, o. s. v.*

INGJUTA, v. a. 3. (böjes som *Gjuta*) 1) Gjuta ett smält ämne in uti något. *I. smält bly i en form. — 2) (fig.) Ingifva, inplanta, låta uppkomma (i själen, sinnet.) I. någon mod. I. vishet i själen. — Ingjutande, n. 4., Ingjutelse, f. 3. o. Ingjultning, f. 2.*

INGNIDA, v. a. 3. (böjes som *Gnida*) Genom gnidning göra, att ett ämne intränger i en kropp. — Äfv. *Gnida i'n.* — *Ingnidande*, n. 4. o. *Ingnidning*, f. 2.

INGREDIENS, inngrediä'nns, m. 3. (af lat. *Ingredi*, ingå) Beståndsdel i en tillblandning.

INGREDIERA, v. n. 1. Ingå såsom beståndsdel.

INGRESS, inngress, m. 3. Inledning, början.

INGREPP, i'nggrépp, n. 3. Handlingen, då man utan rättighet brukar eller befaller sig med hvad som är en annan tillhörigt. *Göra i. i ens rättigheter. ens embete. — Syn. Intrång.*

INGRIPA, v. n. 3. (böjes som *Gripa*) 1) Gripa, fatta, taga in uti, emellan. *Ett hjul, som i-per i ett annat. — Vanligare Gripa i'n. — 2) (fig., mindre brukl.) I. i ens rättigheter*, förnärma, kränka dem. — *Ingripande*, n. 4. o. *Ingripning*, f. 2.

INGRODD, a. 2. (egentl. part. pret. af obrukl. verbet *Ingro*) Som trängt djupt in och sitter väl fast. *I. smults. — Syn. Inbiten, Inrotad.*

INGRÄFVA, v. a. 2. (föräldr.) Gravera in. *I. ett namn i marmor. — I. sig, v. r.* Genom gräfning intränga. *I. sig i en ättehög. — Vanligare Gräfva i'n sig. — Ingräfvande*, n. 4. o. *Ingräfvning*, f. 2.

INGRÖPNING, f. 2. Se *Urhålkning*.

INGRÖPT, a. 1. Se *Urhålkad*.

INGÅ, v. n. 2. (böjes som *Gå*) 1) Gå, föras, drifvas, komma till det inre af ett rum, ett ställe. *I. i ett rum. I. på en gård genom porten. Fartyget har i-tt i hamnen, i sundet. — 2) Intränga. Udden ingick i väggen. — 3) Ankomma, anlända. Underrättelse har ingått, att . . . — 4) (om penningmedel) Inflyta. *Den summan bör i. i statskassan. — 5) Börja, begynna. När året 1860 ingått. — 6) I. i:* a) Inträda i tjänst, blifva medlem, deltagare af. *I. i rikets tjenst. i presteståndet, vid en teatertrupp. I. i en orden, en förening, ett sällskap. — b) Börja. Han har i-tt i sjerde året. — c) Utgöra del af en blandning. Opium i-r i detta medel. — d) Hafva samband med. *Den frågan i-r i mitt ämne. Det i-r alldeles icke i hans plan, att . . .*, hör icke till hans plan, att . . . — 7) *I. på*, samtycka till. *I. på de föreslagna villkoren. — 8) I. till en myndighet med*, dit ingifva. t. ex.: *Han har i-tt till regeringen med ansökan om . . .* För bem. 1, 2, 3, 6, a, d, 7 o. 8 brukas äfven och i allmänhet oftare *Gå i'n. — V. a.* Afsluta, träffa. *I. förlikning, förbund med någon. — Ingående*, part. pres. Brukas nästan adjektivt i följande uttryck: *I. tull*, för inkommande varor. *I. vinkel*, som går inåt. *Det***